

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Ľubice Filovej v právnej veci žalobcu: **Ing. Š. B.**, bytom U., zastúpeného JUDr. R. B., bytom Č., proti žalovanému: **Ministerstvo obrany Slovenskej republiky**, Kutuzovova č. 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo KaVSÚ-12-157/2008-OSS z 22. septembra 2008, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 11. marca 2010, č.k. 1 S 199/2008-58, jednohlasne takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 11. marca 2010, č.k. 1 S 199/2008-58, **potvrďuje**.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu a žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že žalovaný preskúmaným rozhodnutím zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia

Bratislava číslo VÚSZ-65101005203809 z 2. júla 2008 (ďalej len „prvostupňový správny orgán“ a „prvostupňové správne rozhodnutie“), ktorým prvostupňový správny orgán podľa § 68 ods.1 písm. b) zákona č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 328/2002 Z.z.“) od 1. júla 2008 zvýšil výsluhový dôchodok žalobcu zo sumy 28 233 Sk mesačne na 28 487 Sk mesačne, teda o 0,899% rastu priemerného služobného príjmu zisteného za predchádzajúci kalendárny rok 2007 oproti roku 2006. Žalovaný v preskúmanom rozhodnutí poukázal na to, že v dôsledku novelizácie zákona č. 328/2002 Z.z. zákonom č. 519/2007 Z.z. došlo podľa § 68 ods. 9 tohto zákona k zmene výpočtu priemerného mesačného služobného príjmu, pričom zákon neukladá povinnosť prepočítavať so spätnou účinnosťou aj priemerný mesačný služobný príjem za rok 2006 a použiť ho ako základ pre výpočet percenta rastu priemerného mesačného služobného platu za rok 2007. Žalobca v žalobe namietal neprávnu metodiku výpočtu medziročného rastu priemerného služobného príjmu profesionálneho vojaka, použitú tak prvostupňovým správnym orgánom ako aj žalovaným, na základe ktorej podľa neho došlo k nesprávnemu a skreslenému výpočtu rastu priemerného služobného príjmu. V dôsledku zmien ustanovení § 65 a § 68 zákona č. 328/2002 sa pri výpočte priemerného služobného príjmu za rok 2007 nezahrnuli príjmy profesionálnych vojakov za prvých 10 dní práceneschopnosti, ani príjmy a počty vojakov Vojenského spravodajstva, a preto došlo k podstatne nižšiemu deklarovanému nárastu priemerného služobného príjmu v porovnaní s reálnym nárastom. Ak dňom 1. januára 2008 vstúpil do platnosti a účinnosti nový zákon, ktorý stanovuje nové pravidlá pre výpočet priemerného služobného platu profesionálneho vojaka, je podľa žalobcu potrebné aplikovať tieto pravidlá komplexne na celý výpočtový proces, teda uplatniť ich pre výpočet priemerného platu nielen za rok 2007, ale aj za rok 2006.

Krajský súd mal za preukázané, že podľa zákona č. 328/2002 Z.z. v znení zákona č. 519/2007 Z.z. došlo k zmene výpočtu priemerného mesačného služobného platu len za rok 2007 a roky po ňom nasledujúce, keďže do priemerného mesačného služobného platu na účely zvyšovania dávok výsluhového zabezpečenia sa prestali započítavať len príjmy uvedené v § 6 ods. 3 písm. a) tohto zákona, teda príjmy, vyplatené profesionálnym vojakom za prvých desať dní dočasnej práceneschopnosti. Novela zákona však nepriniesla ďalšiu zmenu, uvádzanú v žalobe, lebo do základu pre výpočet priemerného mesačného služobného príjmu za rok 2006 ako aj roky predchádzajúce neboli započítané platy a počty profesionálnych vojakov, ktoré predstavujú utajovanú skutočnosť. Pokiaľ žalobca namietal,

že metodika výpočtu priemerného mesačného služobného platu, zavedená novelou zákona č. 328/2002 Z.z., sa mala vzťahovať aj na výpočet priemerného služobného príjmu profesionálneho vojaka za rok 2006, túto námietku krajský súd nepovažoval za dôvodnú, lebo výpočet za rok 2006 bol vykonávaný v roku 2007 v súlade s vtedy platným a účinným zákonom č. 328/2002 Z.z.. Účelom zákona č. 328/2002 Z.z. v znení zákona č. 519/2007 Z.z. nemohlo byť stanovenie prepočtu priemerného mesačného služobného príjmu profesionálnych vojakov aj do minulosti, a preto sa krajský súd stotožnil s názorom žalovaného, že tento zákon neukladá povinnosť späťne prepočítavať aj priemerný mesačný plat za rok 2006 podľa ustanovení zákona v znení účinnom od 1. januára 2008 a použiť ho ako základ pre výpočet percenta rastu priemerného služobného platu za rok 2007.

Rozsudok krajského súdu napadol včas podaným odvolaním žalobca a žiadal, aby ho odvolací súd zmenil, rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Námietol, že skutočnosť, že počty vojakov Vojenského spravodajstva a ich príjmy nie sú verejne známe a dostupné, neodôvodňuje ich nezahrnutie do výpočtu na účely priemerného platu profesionálneho vojaka. O tom, že pred 1. januárom 2008 boli tieto príjmy započítavané do priemerného mesačného platu profesionálneho vojaka, svedčí skutočnosť, že pred 1. januárom 2008 neboli stanovené presné pravidlá pre výpočet priemerného mesačného platu profesionálneho vojaka, a ak by do tohto výpočtu za rok 2006 neboli zahrnutí vojaci Vojenského spravodajstva, Ministerstvo obrany by pri takom výpočte postupovalo nezákonne, lebo príslušníci Vojenského spravodajstva sú profesionálnymi vojakmi, a teda ich príjem musel byť do výpočtu zahrnutý. Ak teda zákon explicitne nehovoril o tom, že príslušníkov Vojenského spravodajstva možno vyčleniť pri výpočte priemerného mesačného platu profesionálneho vojaka, tak ich v zmysle Ústavy SR nemožno opomenúť.

Žalobca ďalej námietol nesprávny právny záver, že zákon č. 328/2002 Z.z. neukladá povinnosť späťného prepočtu aj priemerného mesačného platu za rok 2006, čím odobril použitie odlišnej metodiky pre výpočet priemerného služobného príjmu za rok 2006 a za rok 2007. Takým postupom sa podľa názoru žalobcu obchádza účel zákona č. 328/2002 Z.z., ktorý v § 68 ods. 1 písm. b) stanovuje, že výsluhové dôchodky sa zvyšujú u profesionálnych vojakov o príslušné percento rastu priemerného služobného platu zisteného za predchádzajúci kalendárny rok. Ak teda bol počas účinnosti zákona č. 519/2007 Z.z. pri výpočte medziročného rastu priemerného služobného príjmu v roku 2008 použitý starý údaj pre rok 2006, vypočítaný pred účinnosťou zákona č. 519/2007 Z.z., v skutočnosti došlo

k neaplikovaniu platného a účinného zákona v tejto časti výpočtu medziročného rastu priemerného služobného príjmu. Žalobca poukázal na to, že v konaní o preskúmanie zákonnosti toho istého rozhodnutia (vo veci žalobcu M. Š.), vedenom pod sp.zn. 4S/158/2008, Krajský súd v Bratislave rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalobca napokon namietol, že krajský súd odmietol vykonať dôkaz navrhnutý žalobcom, na základe ktorého by bol žalovaný zaviazaný súdom prehľadným a kontrolovateľným spôsobom predložiť nový výpočet medziročného nárastu platu profesionálneho vojaka medzi rokmi 2006 a 2007, vypočítaný podľa rovnakej metodiky, platnej od účinnosti zákona č. 519/2007 Z.z.. Týmto spôsobom by sa jednoznačne vylúčili pochybnosti o tom, či metodika mohla alebo nemohla mať dopad na výpočet priemerného mesačného platu profesionálneho vojaka. V závere odvolania žalobca namietol aj nepreskúmateľnosť prvostupňového správneho rozhodnutia z hľadiska odôvodnenia, akým spôsobom sa dospelo k príslušnému číselnému údaju o valorizácii.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil. K požiadavke žalobcu, aby sa nové pravidlá pre výpočet priemerného služobného platu profesionálneho vojaka aplikovali komplexne na celý výpočtový proces, teda na výpočet priemerného platu nielen za rok 2007, ale aj za rok 2006, žalovaný poukázal na to, že taký postup nie je v právnom poriadku Slovenskej republiky možný, lebo v ňom platí zákaz retroaktivity. Ak by mal zákonodarca taký postup v úmysle, zakotvil by ho do zákona. Rozsudkom krajského súdu sp.zn. 4S/158/2008 z 23. apríla 2010 bolo rozhodnutie žalovaného zrušené z procesných dôvodov, pričom v danom súdnom konaní boli žalobou vytykané iné vady ako v tomto konaní. Námietky voči nepreskúmateľnosti prvostupňového správneho rozhodnutia žalobca v žalobe neuviedol, ale účelovo ich namieta až v odvolacom konaní. Zisťovať príslušné percento rastu priemerného služobného príjmu profesionálnych vojakov je oprávnená sekcia ekonomiky a finančného manažmentu MO SR, ktorá Vojenskému úradu sociálneho zabezpečenia tento údaj oznámi, na základe čoho potom Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia mechanicky valorizuje dôchodky, nie je však oprávnený zisťovať toto percento sám, lebo nedisponuje potrebnými údajmi.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu odvolania a v medziach žaloby bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného o zvýšení výsluhového dôchodku žalobcu od 1. januára 2008 o 0,899 %-ný nárast priemerného služobného príjmu profesionálneho vojaka.

Žaloba v konaní podľa druhej hlavy piatej časti OSP musí podľa § 249 ods. 2 OSP okrem všeobecných náležitostí podania obsahovať označenie rozhodnutia a postupu správneho orgánu, ktoré napáda, vyjadrenie, *v akom rozsahu sa toto rozhodnutie a postup napáda*, uvedenie dôvodov, v čom žalobca vidí nezákonnosť rozhodnutia a postupu správneho orgánu, a aký konečný návrh robí.

Súd v súlade s § 250j ods. 1 OSP preskúmava rozhodnutie a postup žalovaného správneho orgánu rozhodnutia a postupu správneho orgánu len v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe (ďalej len "v medziach žaloby").

Rozhodnutie žalovaného bolo žalobcovi doručené 7. októbra 2008. Žalobca podal žalobu 15. októbra 2008 a do uplynutia lehoty podľa § 250b v spojení s § 250h ods. 1 OSP rozsah žaloby nerozšíril.

Zo žaloby vyplýva, že nezákonnosť postupu a rozhodnutia žalovaného žalobca videl iba v zmene postupu pri výpočte priemerného služobného platu profesionálneho vojaka s účinnosťou od 1. januára 2008 na základe doplnenia ustanovenia § 68 zákona č. 328/2002 Z.z. o odsek 9, konkrétne v tom, že nová metodika výpočtu sa od starej odlišuje najmä v tom, že do súčtu mesačných služobných plátov a priemerného počtu profesionálnych vojakov sa nezapočítavajú príjmy a počty profesionálnych vojakov Vojenského spravodajstva, ktorí predstavujú príjmovu nadpriemernú skupinu a ďalšou zmenou je to, že do tohto súčtu sa nezapočítava služobný plat profesionálnych vojakov za prvých desať dní práceneschopnosti.

Pokiaľ žalobca v odvolaní namietal, že krajský súd nedoplnil dokazovanie, odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 250i ods. 1 OSP, v zmysle ktorého súd v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu môže, ale nie je povinný doplniť dokazovanie. Zo zápisnice o pojednávaní krajského súdu pritom vyplýva, že žalobca sa domáhal iba toho, aby žalovaný predložil nový výpočet, aby bolo prehľadné, aký postup bol

použitý podľa metodiky za rok 2006 a 2007. Odvolací súd preto uvedenú námietku nepovažoval za dôvodnú.

Výsluhové dôchodky priznané a vyplácané do 30. júna príslušného kalendárneho roka sa podľa § 68 ods. 1 písm. b) zákona č. 328/2002 Z.z. zvyšujú od 1. júla príslušného kalendárneho roka u profesionálnych vojakov o príslušné percento rastu priemerného služobného príjmu zisteného za predchádzajúci kalendárny rok.

Žalobné dôvody smerujú len proti správnosti percenta rastu priemerného služobného platu profesionálnych vojakov v roku 2007 oproti roku 2006 (0,899%), uvedeného v Oznámení Ministerstva obrany Slovenskej republiky číslo SEFIM-74-61/2008 z 11. marca 2008 (ďalej len „oznámenie ministerstva“), ktoré bolo podkladom rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu.

Oznámenie ministerstva bolo vydané na základe oprávnenia ministerstva na riadenie sociálneho zabezpečenia policajtov a vojakov (§ 79 zák.č. 328/2002 Z.z.). Z uvedeného oznámenia bol prvostupňový správny orgán povinný vychádzať bez toho, aby bol oprávnený skúmať jeho správnosť, pričom také oprávnenie nemal v správnom konaní o odvolaní ani žalovaný. Oznámenie ministerstva nie je rozhodnutím o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb (§ 244 ods. 1 až 3 v spojení s § 245 ods. 1 OSP); má charakter všeobecne záväzného normatívneho právneho aktu, ktorý súd v správnom súdnictve nie je oprávnený preskúmať.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil, aj keď z iného právneho dôvodu.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 OSP a žalobcovi ich náhradu nepriznal, lebo v tomto konaní nebol úspešný.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. mája 2011

JUDr. Viera Nevedelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Anna Koláriková